

Когато влагаме в работата частица от себе си, резултатите са прекрасни и удовлетворяващи

Интервю с Димка Михайлова, носител на наградата „Млад библиотекар на годината 2018“

Димка Михайлова е родена в Пазарджик, но вече 25 години живее и работи в Стара Загора. Семейна, с една дъщеря. Обича спорта, музиката, танците. Към тях внимателно и с адекватен подход подтиква и своята малка дъщеричка. Владее английски език.

През 2009 г. се дипломира със степен бакалавър по специалността „Книгоиздаване“ във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“, а в началото на 2018 г. защитава отлично магистърска теза по специалността „Библиотечно-информационни науки и културна политика“ в СУ „Св. Климент Охридски“. Темата е „Регионална библиотека „Захарий Княжески“ и тийн пространството на град Стара Загора“. За тийн зоната вече писахме в брой 2 от април 2019 г. чрез разказа на самата Димка. Но сега поводът е наградата!

Сн.М. Честит награда, Дима! Напълно заслужена! Накъде след нея?

Д.М. Благодаря! След наградата – напред и нагоре!

Сн.М. С какво Ви привлече професията „библиотекар“?

Д.М. Привлече ме по-скоро възможността за работа с деца. През 2011 г. започнах работа в библиотеката на СУ „Васил Левски“ – Стара Загора и тогава разбрах, че ми харесва да съм с деца, да работя с деца, но в библиотечното пространство, а не като учител. През 2015 г. постъпих на работа в Заемна

Годишни библиотечни награди

за възрастни на регионалната библиотека. И когато след година се „отвори“ място в любимия Детски отдел, не се поколебах да се преместя. За времето, през което работя в отдела разбрах, че ние, в нашата работа изпускаме една възрастова група между 12 и 18 години. Те са деца, но вече не съвсем! Не са и завършени възрастни. Имат свои специфични потребности и търсения. Искат да общуват самостоятелно, а в града няма много подходящи за това места. Искат да са сред свои връстници и съмишленици. Оттук тръгна и идеята за тийн зоната.



Сн.М. Вие работите и в още едно ново за нашите библиотечни практики направление – библиотерапия. Разкажете, моля, и за тази си работа!

Д.М. Чрез техниките на библиотерапията може да се въздейства върху читателската культу-

ра, определени елементи от личността на читателя, както и да се оказва емоционална подкрепа на хора в криза. На библиотекарите ежедневно ни се налага да им помагаме. Когато правиш индивидуална библиотерапия е различно. Лично аз няколко пъти съм консултирала читатели, които са имали проблем, но никак не е лесно, защото трябва да се познава добре литературата, а и да не навлизаш в работата на психолозите. Надявам се да съм била полезна.

Сн.М. Какво, според Вас, не достига на библиотекарската професия, за да стане желана за младите хора?

Д.М. Според мен младите хора не познават добре работата на библиотекаря. Смятат я за скучна, консервативна!

Сн.М. Какво е за Вас щастие – в живота и в професията?

Д.М. В живота – да сме здрави в семейството, да има разбирателство. В професията съм щастлива, когато виждам, че децата, нашите читатели, се връщат отново и отново. И особено, когато някое дете сподели, че когато порасне, иска да стане като теб – библиотекар!

Сн.М. Какво ще пожелаете на бъдещите „млади библиотекари“?

Д.М. Да работят със сърце! Когато влагаме в работата частица от себе си, резултатите са прекрасни и удовлетворяващи!

Въпросите зададе: Снежана Маринова

Ключови думи: библиотекари, Годишни библиотечни награди, работа с тийнейджъри, Регионална библиотека „Захарий Княжески“ – Стара Загора